

Nr 456

Av herr Nelander m. fl., om uppflyttning såvitt avser den statliga lönegrupperingen av orterna i ortsgrupp II till ortsgrupp III.

Ortsgrupperingssystemet, som beträffande statstjänstemännens löner i över femtio år med olika konstruering funnits i vårt land, har ständigt varit föremål för kritik, dels har man ansett det prisstatistiska underlaget ofullständigt eller oriktigt, dels har man haft invändningar mot de skälighetsbedömningar, som måst göras.

Utgångspunkten för den nuvarande ortsgrupperingen är 1951 års dyrortsundersökning och den grundläggande princip som tillämpats har varit att söka skapa stora områden med enhetlig placering i ortsgruppshänseende. Om man bortser från Stockholm och Göteborg med förorter, så har denna princip kunnat upprätthållas i mellersta och norra delarna av vårt land. I södra Sverige där grundplaceringen i regel varit grupp 2 har däremot ett antal orter placerats i högre grupp än övriga. Det är ganska naturligt, att kritiken varit starkare just i dessa oenhetliga områden.

1957 års ortsgrupperingsutredning föreslog i första hand en flyttning av orterna i ortsgrupp 2 till ortsgrupp 3. Härigenom skulle den vägledande principen för grupperingen — principen om stora områden med enhetlig placering i ortsgrupp — bli i betydligt större grad genomförd. I övrigt ansåg utredningen, att en även i fortsättningen nödvändig differentiering av lönerna borde kunna ske efter förhandlingar mellan staten och personalorganisationerna. Därvid skulle man som utgångspunkt kunna tänka sig nuvarande grupp 3:s löner såsom baslöner.

Utredningens förslag har inte föranlett några åtgärder från Kungl. Maj:ts sida. Riksdagen har i stället 1958 begärt en ny prisgeografisk undersökning. En sådan kommer emellertid att ta avsevärd tid i anspråk.

Den allmänna strukturförändring och befolkningsuttuning som ägt rum på landsbygden — inte minst i de berörda grupp 2-områdena — och det förhållandet, att en allt större del av denna befolkning måst söka sin försörjning i närliggande städer och tätorter, gör det omöjligt att upprätthålla föreställningen om en verklig skillnad i levnadskostnader mellan städer och tätorter å ena sidan och länens övriga kommuner å andra.

I de båda skånelänen samt Hallands, Kronobergs, Kalmar, Jönköpings, Älvsborgs och Skaraborgs län är det nu ett femtiotal städer och tätorter som tillhör grupp 3, medan övriga kommuner ligger kvar i grupp 2. En uppflyttning av de senare skulle betyda, att 80 procent av landets kommuner och 2/3 av befolkningen komme att tillhöra grupp 3.

Med stöd av det anförda får vi därför föreslå,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa
om en skyndsam omprövning — utan inväntande av ny
prisgeografisk undersökning — av frågan om uppflyttning
av de nuvarande kommunerna i ortsgrupp 2 till ortsgrupp 3.

Stockholm den 27 januari 1960

Eric Nelander

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Henning Carlsson
i Huskvarna

Nr 457

Av herr **Wahlund**, *angående användningen och fördelningen av
lotterimedel.*

(Lika lydande med motion nr 380 i Första kamaren)

Stockholm den 27 januari 1960

S. G. W. Wahlund